

[Indenrigsministeren.]

Ja, jeg søger at undgaa stadig at sige Selvfølgeligheder, men det bliver maaske nødvendigt.

Jeg er ikke uenig i de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Hasle fremsatte her, og det er muligt, at det omtalte Spørgsmaal bør tages op til Overvejelse; i hvilken Grad det bør ske paa Initiativ fra det offentlige Side, tør jeg ikke udtale mig om. Jeg ved jo, at hele dette Spørgsmaal i Sommer blev drøftet paa De jyske Grundejerforeningers Aarsmøde, og saa vidt jeg husker, blev det henvist til videre Overvejelse i Bestyrelsen. Hvad der er kommet ud af denne Overvejelse, ved jeg ikke, men det er vel værd at overveje, hvad det ærede Medlem her har sagt.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Den højtærede Indenrigsminister var saa elskværdig at henlede Opmærksomheden paa de Betragtninger, som jeg har haft Lejlighed til at gøre gældende under det Samraad, vi i Udvalget havde med Ministeren, men Ministeren burde, da han strejfedes Spørgsmaalet om Udgifterne, samtidig have gjort opmærksom paa, at vi ingen Sinde fra Mindretallets Side under disse Udvalgsforhandlinger gjorde vor Tilslutning til Loven betinget af Ordning af Udgiftsspørgsmaalet efter vort Ønske. Vi har paa alle Stadier af denne Lovs Behandling tilsagt vor Vilje til at være med. Hvad jeg gjorde i Udvalget, var blot dette, at jeg som Medlem af Fællesudvalget for det storkøbenhavnske Luftbeskyttelsesomraade gjorde opmærksom paa, at vi fra den højtærede Indenrigsminister og Rigsdagen i Form af en Tekstanmærkning paa Finansloven modtog en Opstilling over, hvordan Udgifterne skulde fordeles, skønt vi efter Lovens Bestemmelser havde Krav paa, at denne Opgørelse ikke var blevet foretaget, før vi selv i Fællesudvalget havde haft Lejlighed til at udtale os om, hvorledes Udgifterne skulde fordeles. Den højtærede Minister vil sikkert give mig Ret i, at naar disse Betragtninger ogsaa skriftligt enstemmigt har været tilstillet Ministeren fra Fællesudvalget, hvor alle Partier er repræsenteret, er der ikke noget underligt i, at de ogsaa kommer til Orde under den Udvalgsbehandling, som her har fundet Sted. Ministeren kunde med Rette have følt sig brøstholden, hvis vi havde gjort vor Tilslutning afhængig af Penge-

spørgsmaalet, men dette vil Ministeren ikke kunne paastaa.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at det vil overstige hans og alle hans Partifællers Kræfter at give Befolkningen det Indtryk, at Initiativet til den civile Luftbeskyttelse er udgaaet fra det radikale Parti, og at det er den radikale Indenrigsminister, der i denne Sag med usvækket Energi gennem Aar og Maaneder har drevet paa for at faa Foranstaltningerne gennemført, medens disse har mødt Uvilje og Modstand fra anden Side. Jeg kan forsikre baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører om, at Befolkningen har en ganske bestemt og rodfæstet Opfattelse af, hvordan Stillingen har været, hvem der har drevet paa, og hvem der har holdt tilbage.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om det frivillige Forsvar fremsatte den radikale Ordfører en Udtalelse, som klædte ham ilde. De Bestemmelser, der findes i 1937-Ordningen med Hensyn til frivilliges Adgang til at melde sig til Hæren, er nemlig af den Karakter, at kun sessionsbehandlede og godkendte Folk kan faa Lov til at melde sig, medens jo Hovedstammen i de gamle frivillige Korps var Folk, der vel ikke var blevet udtaget til Krigstjeneste, fordi vi jo som bekendt kun udskriver meget lidt Mandskab, og som maaske havde en eller anden lille Legemsskavank, der gjorde, at de ikke kunde staa for den allerskarpeste Prøvelse, men som alligevel i enhver Henseende var fuldt egnede til at bære Vaaben og uddanne sig til Fædrelandets Forsvar. Dernæst maa man heller ikke undervurdere de Vilkaar og den Iver, hvormed man fra Ledelsens Side har arbejdet for at faa denne Frivillighed etableret. Det, vi har ønsket, var, at man nu tog et saadant Initiativ, at der under den nødvendige Kontrol, og uden at man gik imod det Grundsynspunkt, som har dannet Basis for Ophævelsen af de frivillige Korps, skabte en virkelig Adgang for frivillige til at melde sig. Vi har hele Tiden staaet paa det Standpunkt, at Ophævelsen af de frivillige Korps var en Urimelighed, men vi ved, at vi ikke med den nuværende Regeringsmajoritet kan faa det ændret, vi har jo hørt Udtalelser om, at det vil man ikke; men vi mener alligevel, at det maa være muligt at finde saadanne Former, at den Iver og Trang til at melde sig, som er til Stede i Øjeblikket, kan blive imødekommet. Jeg er aldeles overbevist om, at gjorde man det for Alvor, skulde det ogsaa nok vise sig, at det fandt Genklang